Ճէլիս, Սաթլէլ Վ. եւ Ս., Վաճտա, Բիրի-կաթի, Վէլ, Սափոր կամ Սապար[1] Վ. եւ Ն. *եւ* Սամջէլի *գեղերը: Խանթուչէտ առուակը իջնում է Սամոսլիատ եւ ակ-լճից եւ Կրաչ-Թէփէ լ-ից բազմաթիւ առուներով, ոռոգում է* Խաճթուշէտ, Չարտուլէտ, Մոալակոշմիտ, Կվատետրիս, Ցիցխլաուր, Մամոպալար, Ջիճտորա *եւ* Գուրթաճէլ *գեղերը, մացրաները, ախոռները, եայլները ու աւերակները: Կորխու լեռներից իջնում է* Ցորցէլ *առուակը, որ ոռոգում է* Համաճուճ, Սատապլիա, Կոլշատլօ, Մոխրորոզ, Ջիփտլիկ, Վէրխճա, Ջարաթ *եւ* Աճկլիս *գեղերը, հանդերը, ախոռները, մացրաները եւ եայլաները: Մոխորինի առուակը ոռոգում է*

---

[1] Սապոր Վ. եւ Ն. երկու գիւղակներ են, ուր մահմեդականներ են ապրում եւ սովորականից տարբեր ցեղի են պատկանում։ Սրանք Թուրքման Ալի-ալլահիներ են, գուցէ եւ գեաւրեր (մոխրապաշտներ). չեն խնամիանում շրջակայ ժողովուրդների հետ, իրենք էլ սպառուելու վրայ են։ Սապոր Ղապուր կամ Ղապ՛ու անունը կասկածներ է ծնեցնում այցելուին եւ կարծիքներ զարթեցնում։ Ղաչէտի իսլամացածները Թուրքերէն են խօսում. Թէեւ սարի այն կողմը, Իմերխեւում մուսուլմաններն ընդհանրապէս վրացական գաւառաբարբառով են խօսում եւ խիստ չեզոք դիրք ունին Ղաչէտի Թուրքացածների հետ, որոնք նախկին Հայեր են։ Ամբողջ Իմերխեւում մէկին չէք գտնի, որ Թուրքերէն խօսել իմանայ՝ մայրենի լեզուն երեխայի համար վրացերէնն է։ Իսկ Իմերխեւցի ողամարդիկ հազիւ կարողանում են Թուրքերէն իրենց միտքը արտայայտել։ Ղաչէտի Թրքացածները նոյն թէ այր Թրքախօս են. Թէեւ լեզուի ոճի մէջ մնում են եւ հայ բառեր են գործածում։ Ղաչէտի Թրքանալը 1578 Թ. Լալա-փաշայի շրջանն է։